

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 74Ek/1091/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119321257
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119321257.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci maloletého oprávneného: E. O., nar. X.X.XXXX zast. zákonným zástupcom (matkou): N. O., nar. XX.X.XXXX, obaja trvale bytom R. pod I. XX, XXX XX C. - A. v konaní zast.: JUDr. Michaelom Medviďom, advokátom so sídlom Wurmova 1131/4, XXX 23 C. - mestská časť Sídlisko KVP proti povinnému: V. O., nar. X.X.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, X. XX C. - mestská časť J. v konaní zast.: Q. kancelária B., s.r.o. so sídlom O. 66, XXX XX C. - mestská časť Západ, IČO: 51 941 244 o vymoženie peňažnej pohľadávky na zameškanom výživnom vo výške 1.695,20 Eur, bežnom výživnom vo výške 90,- Eur mesačne od 1.7.2XX9 a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/1091/2XX9 zo dňa 21. januára 2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. 21.1.2020 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 74Ek/1091/2019, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 3, § 200 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 65 ods. 1, § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o rodine") a čl. 8 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného súdneho poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Ďalej uviedla, že povinný musí v návrhu uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Tiež uviedla, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súčasne uviedla, že účelom a zmyslom výživného je prispievanie druhého rodiča, ktorý dieťa nemá v osobnej starostlivosti, na život a odôvodnené potreby dieťaťa v pravidelných opakujúcich sa dávkach. Pričom základom pre určovanie výživného sú odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Za odôvodnené potreby oprávneného sa považujú nielen hmotné zabezpečenie jeho výživy, ale aj potreby nevyhnutné pre život kultúrneho človeka, ako je ošatenie, bývanie, liečenie, výchovné pomôcky, kultúrne, športové potreby a pod. Pričom odôvodnenosť potrieb oprávnenej osoby sa posudzuje podľa povahy každého jednotlivého prípadu osobitne. Ďalej uviedla, že ustanovenie § 76 ods. 1 zákona o rodine predstavuje tradičné riešenie, ktoré zohľadňuje obvyklú periodicitu príjmov ľudí, ako aj pravidelnosť vo výdavkoch a súčasne súvisí so spotrebným charakterom výživného. Možno ho vidieť v potrebe priebežného uhrádzania priebežne vznikajúcich výdavkov. Vyplýva

z podstaty výživného ako inštitútu, ktorý má zabezpečovať odôvodnené životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ktoré sa spravidla v rôznej periodicite opakujú.

3. V tejto súvislosti súd v rámci preskúmania návrhu povinného na zastavenie exekúcie zisťoval existenciu dôvodov, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie, pričom povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že o exekučnom titule, t.j. rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. XXP/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX sa dozvedel až na základe upovedomenia o začatí exekúcie, že mu predmetný exekučný titul nebol doručený a že má na základe uvedeného dôvodné podozrenie, že v konaní vedenom na U. súde C. pod sp. zn. X./XX/X. nebol dodržaný zákonný postup doručovania rozsudku tvoriaceho exekučný titul v predmetnom exekučnom konaní, následkom čoho takýto rozsudok nemohol nadobudnúť právoplatnosť, vykonateľnosť a tým pádom stať sa ani exekučným titulom. Na základe uvedenej námietky povinného súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky požiadal U. súd C. I. o predloženie fotokópie doručenky preukazujúcej doručenie vyššie uvedeného exekučného titulu povinnému, ako aj vyjadrenie, či daný exekučný titul je právoplatný a vykonateľný. G. dňa XX.XX.XXXX bola súdu doručená odpoveď, ktorej prílohou boli kópie doručeníek spolu s vyjadrením U. súdu C. I., z ktorého je zrejmé, že rozsudok č.k. X./XX/X.-XXX zo dňa XX.XX.X. nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX v spojení s rozsudkom C. súdu v C. č.k. XCoP/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX a že dňa XX.XX.XXXX nadobudol vykonateľnosť v I. a II. výroku. A. z kópií doručeníek predložených U. súdom C. I. je zrejmé, že povinný si dňa XX.XX.XXXX prevzal rozsudok U. súdu C. I. pod sp. zn. X./XX/X. zo dňa XX.XX.X. a že si dňa XX.XX.XXXX prevzal rozsudok C. súdu v C. pod sp. zn. X./XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX na adrese Píseckého 9, 150 00 Praha 5 v Českej republike. A. na základe uvedeného súd skonštatoval, že povinný mal vedomosť o existencii exekučného titulu, ale aj skutočnosť, že voči exekučnému titulu podal odvolanie. Rovnako mal súd za preukázané, že exekučný titul bol povinnému riadne doručený s poukazom na kópie doručeníek priložených k spisovej dokumentácii. Ďalej súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky uviedol, že predpokladom na vykonanie exekúcie je exekučný titul, ktorý musí existovať nielen v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale až do ukončenia exekučného konania. Pričom zrušenie exekučného titulu (rozhodnutia súdu) môže nastať najmä v konaniach o opravných prostriedkoch, ak súd konajúci o opravnom prostriedku napadnuté rozhodnutie zrušuje, prípadne mení. Vo väčšine prípadov však v praxi ide o mimoriadne opravné prostriedky, kde sa preskúmajú už právoplatné rozhodnutia. A. uviedla, že zrušenie exekučného titulu však prichádza do úvahy aj v odvolacom konaní, ak je exekučným titulom (predbežne) vykonateľné (hoci nie právoplatné) rozhodnutie súdu prvej inštancie. Tiež uviedla, že niektoré súdne rozhodnutia v mimosporových konaniach môžu byť zrušené aj inak ako v konaniach o opravných prostriedkoch, ak zákon pripúšťa ich zrušenie alebo zmenu z dôvodu zmeny pomerov. Na účely exekučného konania prichádzajú do úvahy rozsudky o výživnom. A. nakoniec v tejto časti uviedla, že ak dôjde k zmene rozsudku spočívajúcej v znížení výživného, má sa za to, že došlo k čiastočnému zrušeniu exekučného titulu. A. na základe uvedeného dospel súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky k záveru, že povinný nepredložil súdu žiadne relevantné dôkazy o tom, že by bol jeho návrh na zastavenie exekúcie dôvodný a ani to, že by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. A. vzhľadom na skutočnosť, že súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky nezistil žiadny z uvedených dôvodov na zastavenie exekúcie, zamietol predmetný návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu v súlade s § 61 ods. 3 Exekučného poriadku.

4. Proti tomuto uzneseniu podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť, v ktorej navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a vydal nové uznesenie, resp. napadnuté uznesenie zmenil, a to v oboch prípadoch tak, že jeho návrh na zastavenie exekúcie povolí. Povinný považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné a vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu, nakoľko podľa názoru povinného sa totiž súd v napadnutom uznesení nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre vysporiadanie sa s dôvodmi uvádzanými povinným v jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Konkrétne vadu konania vidí povinný v tom, že súd neskúmal, či doručenie exekučného titulu povinnému bolo uskutočnené v súlade s ustanoveniami § 106 ods. 1 písm. a) a § 106 ods. 3 CSP, pričom uvedené je podľa povinného významné z toho dôvodu, že jeho adresou v zmysle § 106 ods. 1 písm. CSP, ako to vyplýva aj z výroku napadnutého uznesenia, by mala byť Svätoplukova 1566/25, 040 01 C., v rámci ktorej, ako to už povinný uviedol aj v návrhu na zastavenie exekúcie, z dôvodu jeho dlhodobého zdržiavania sa v zahraničí mal riadne určeného splnomocnenca na doručovanie (jeho matku), oprávneného za neho preberať všetky druhy zásielok, ktorému však žiadne rozhodnutie, ktoré by malo byť podkladom pre predmetnú exekúciu, nebolo doručené. A. uviedol, že naďalej trvá na tom,

že exekučný titul, na podklade ktorého sa má predmetné exekučné konanie viesť, nie je spôsobilý byť zákonným exekučným titulom, a to pre jeho procesný nedostatok týkajúci sa jeho doručenia povinnému. Povinný zároveň zdôraznil aj existenciu nepriaznivých životných okolností na jeho strane, v dôsledku ktorých, podľa jeho názoru, nemožno spravodlivo od neho vymáhať plnenia tvoriace predmet exekúcie. Ďalej uviedol, že dlhodobo trpí závažnou chorobou (epilepsiou), ktorá vysoko nepriaznivo ovplyvňuje nielen jeho osobný, ale aj pracovný život a tým pádom aj jeho zárobkové možnosti. V dôsledku toho je povinný limitovaný v rámci uplatnenia na pracovnom trhu, čo sa odráža aj v jeho príjmoch, z ktorých značnú časť musí navyše nevyhnutne investovať do liekov práve v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu, pričom aj zvyšné nevyhnutné náklady na život povinného (predovšetkým bývanie, strava, hygienické potreby, cestovné do zamestnania) je povinný v dôsledku svojej situácie nútený ešte čo najviac minimalizovať, aby nedochádzalo k jeho zadlžovaniu, pričom v tejto súvislosti povinný poukázal na to, že matka oprávneného neopodstatnene zvyšuje svoje životné náklady o nie nevyhnutné položky (pravidelným užívaním tabakových výrobkov a nie nevyhnutným užívaním motorového vozidla), čo jej podľa odhadu povinného zvyšuje náklady o cca 300,- Eur.

5. K podanej sťažnosti sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj maloletý oprávnený, ktorý uviedol, že s podanou sťažnosťou nesúhlasí, pričom povinný má možnosť podať si návrh na zníženie výživného. A. uviedol, že výživné bolo určené rozhodnutím súdu a v tomto konaní, keď sa vykonávalo dokazovanie mal možnosť uplatniť všetky prostriedky procesnej obrany a útoku. A. uviedol, že rozsudok bol povinnému doručený, keďže podal voči nemu odvolanie v zákonnej lehote 15 dní a odvolaní rozhodoval Krajský súd, a preto navrhuje sťažnosť zamietnuť.

6. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Preskúmaním podanej sťažnosti povinného súd zistil, že táto bola zaslaná do elektronickej schránky súdu dňa 07.02.2020 a smeruje voči rozhodnutiu vyššej súdnej úradníčky. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo právnenému zástupcovi povinného doručené dňa 23.01.2020, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

13. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

14. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 4.7.2019, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu - rozsudku U. súdu C. I, sp. zn. 11P 10/2017 zo dňa 8.1.2019, ktorý nadobudol čo do výrokov I. a II. ohľadne zvýšenia vyživovacej povinnosti povinného vykonateľnosť dňa XX.XX.XXXX, dňa 20.08.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Eduardovi Birovi (214EX 371/2019). Dňa 17.09.2019 bol doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s vyjadrením právneho zástupcu maloletého oprávneného postúpil súdu. G. vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

15. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

16. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

17. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnila. Sudca prvej inštancie sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom na zdôraznenie ešte uvádza, že pri výklade ustanovení CSP o doručovaní je potrebné vychádzať z materiálneho prístupu k doručovaniu, pre ktoré je podstatné, že sa adresát mohol s doručovanou písomnosťou oboznámiť a bolo zachované jeho právo na spravodlivý súdny proces. Z dokazovania vykonaného vyššou súdnou úradníčkou na základe obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že povinný si dňa XX.XX.XXXX prevzal rozsudok U. súdu C. I pod sp. zn. X./XX/X. zo dňa XX.XX.X. a že si dňa XX.XX.XXXX prevzal rozsudok C. súdu v C. pod sp. zn. X./XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX na adrese Píseckého 9, 150 00 Praha 5 v Českej republike. Sú preto absolútne irelevantné tvrdenia a námietky povinného, že exekučný titul, na poklade ktorého sa vedie exekučné konanie, nie je spôsobilý byť zákonným exekučným titulom z dôvodu procesného nedostatku pri doručovaní povinnému. A. zo strany povinného neboli v tomto smere označené ani predložené žiadne dôkazy, ktoré by akokoľvek spochybňovali skutočnosť, že povinný predmetné rozsudky na vyššie uvedenej adrese v Českej republike prevzal, a teda mal možnosť sa s nimi oboznámiť. Čo sa týka poukazu povinného na jeho nepriaznivé životné okolnosti, ktoré však opätovne žiadnym spôsobom nepreukázal, týmito mohol povinný argumentovať v rámci konania na U. súde C. I, kde sa rozhodovalo o výške jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej oprávnenej. Na základe uvedeného tak možno konštatovať, že vyššia súdna úradníčka správne postupovala, ak návrh povinného na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu zamietla.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.